

Gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene (MDG)

Europa-Parlamentets beslutning om EU's rolle i forbindelse med gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene (MDG) (2004/2252(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til millenniumerklæringen af 8. september 2000, der opstiller millenniumudviklingsmålene som det internationale samfunds fælles kriterier for fattigdomsudryddelse,
- der henviser til De Forenede Nationers udviklingsprograms forskellige rapporter om den menneskelige udvikling (Human Development Reports),
- der henviser til rapporten fra FN's konference om handel og udvikling (UNCTAD) om de mindst udviklede lande 2002: Veje ud af fattigdomsfælden,
- der henviser til de årlige rapporter fra FN's generalsekretær om gennemførelsen af FN's millenniumerklæring, hvoraf den seneste er fra den 27. august 2004,
- der henviser til rapporten fra FN's Millennium Project Task Force under ledelse af professor Jeffrey Sachs: "Investing in Development: a practical plan to achieve the Millennium Development Goals",
- der henviser til UNICEF's årlige tilstandsrapporter om børn i verden (State of the World's Children) og FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989,
- der henviser til sluterklæringerne og konklusionerne fra internationale konferencer, især den internationale konference om udviklingsfinansiering (Monterrey 2002), verdensstopmødet om bæredygtig udvikling (Johannesburg 2002), den tredje FN-konference om de mindst udviklede lande (Bruxelles 2001), den fjerde WTO-ministerkonference (Doha 2001), den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD) (Kairo 1994), FN's Generalforsamlings særlige session i 1999 om fremskridtene hen imod opfyldelsen af ICPD-målene (Kairo + 5) og Verdens Uddannelsesforummet (World Education Forum) (Dakar 2000),
- der henviser til EU-medlemsstaternes nationale forbehold i sluterklæringerne og konklusionerne fra de ovennævnte konferencer,
- der henviser til de forpligtelser, som Det Europæiske Råd indgik på dets møde i Barcelona i marts 2002 forud for Monterrey-konferencen,
- der henviser til artikel 177-181 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel III-316-318 og III-321 i traktaten om en forfatning for Europa,
- der henviser til Europa-Kommissionens rapport "Millennium Development Goals 2000-2004" (SEK(2004)1379),

- der henviser til Rådets og Kommissionens erklæring af 20. november 2000 om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik,
  - der henviser til Rådets (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) konklusioner af 22.-23. november 2004,
  - der henviser til meddelelserne fra Europa-Kommissionens formand i forståelse med næstformand Wallström: "Strategic objectives 2005-2009: Europe 2010: A Partnership for European Renewal - Prosperity, Solidarity and Security" og "Commission work programme for 2005",
  - der henviser til Kommissionens meddelelse om forslag til Rådets afgørelse om fastlæggelse af Fællesskabets holdning i AVS-EF-Ministerrådet vedrørende afvikling af alle de lån på særlige vilkår til mindst udviklede AVS-HIPC-stater, som står tilbage efter den fuldstændige anvendelse af HIPC-gældslempelsesmekanismerne KOM(2001)0210 og til sin beslutning af 25. april 2002¹,
  - der henviser til sin beslutning af 13. januar 2005 om gældslettelse for udviklingslande²,
  - der henviser til det tilsagn, der blev givet på verdensfødevaretopmødet i 1996 om at halvere antallet af sultende inden 2015,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A6-0075/2005),
- A. der henviser til, at EU yder over 50 % af den globale udviklingsbistand, at EU's medlemsstater og Kommissionens formand i september 2000 undertegnede millenniumerklæringen, og at FN's Generalforsamling i december 2001 godkendte millenniumudviklingsmålene,
- B. der henviser til, at millenniumudviklingsmålene, som understreger bestræbelserne på at opfylde målsætningerne om fattigdomsudryddelse, skal betragtes som en del af en bredere dagsorden til fremme af en bæredygtig udvikling, retfærdighed, lighed, god regeringsførelse og retsstatsprincipperne,
- C. der henviser til, at antallet af mennesker, der lever i ekstrem fattigdom ifølge UNCTAD's rapport fra 2002 om de mindst udviklede lande, er blevet mere end fordoblet i de seneste tredive år, idet tallet er steget fra 138 mio. i 1960'erne til 307 mio. i 1990'erne; hvis den nuværende tendens fortsætter, vil antallet af mennesker, der lever for mindre end 1 USD om dagen, stige fra 307 mio. til 420 mio. inden 2015,
- D. der henviser til, at foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdom først og fremmest kræver en radikal politisk ændring både i de industrialiserede lande og i udviklingslandene for, at man kan tage fat på de strukturelle årsager til fattigdom, herunder uretfærdige

---

¹ EUT C 131 E af 5.6.2003, s. 167.

² Vedtagne tekster, P6_TA(2005)0008.

verdenshandelsregler, uoverkommelige afbetalinger på udviklingslandenes gæld til internationale finansieringsinstitutter og uretfærdig fordeling af velstanden,

- E. der henviser til, at en gennemførelse af millenniumudviklingsmålene kræver en fordobling af det nuværende bistandsbeløb, og at dette niveau opretholdes i mindst ti år,
- F. der glæder sig over, at man samtidig forsøger at finde yderligere innovative finansieringskilder, og at man erkender, at bistandens kvalitet og indhold er ligeledes vigtig,
- G. der beklager, at to tredjedele af udviklingslandene bruger mere på at betale renter og afdrag på gæld end på grundlæggende sociale tjenesteydelser,
- H. der henviser til, at mange dybt forgældede lande bør have deres gæld eftergivet 100 % og i 2015 ikke bør have noget gældsefterslæb,
- I. der henviser til, at OECD's Komité for Udviklingsbistand (OECD/DAC) i sin 2002-peer review kritiserede Det Europæiske Fællesskab for, at det ikke havde en generel fællesskabsstrategi, og for, at der var for mange målsætninger i Fællesskabets udviklingspolitik, at de var for vage, og at de ikke var prioriteret på nogen måde; der endvidere henviser til, at der ikke tidligere er blevet gjort virkelige bestræbelser på at sikre, at Fællesskabets bistand og bistanden fra EU's medlemsstater supplerer hinanden,
- J. der noterer sig, at kun 10 % af verdens sundhedsressourcer går til at dække 90 % af verdens befolknings behov, og at 95 % af de 38 millioner mennesker, der har aids, lever i udviklingslande,
- K. der anerkender betydningen af prævention, men som også understreger, at det er nødvendigt, at der inden årets udgang gives antiretroviral medicin til 3 millioner mennesker,
- L. der henviser til, at der for nylig er sket store fremskridt i forbindelse med den farligste form for fire malariaparasitter, som angriber mennesker, hvorved der vil være banet vej for nye behandlingsmetoder,
- M. der er forfærdet over, at der er tale om højere smittetal for hiv/aids i Afrika syd for Sahara, hvor udgifterne til sundhed og undervisning er blevet drastisk begrænset,
- N. der henviser til, at visse tropiske sygdomme kan behandles, men at den pågældende medicin enten er for dyr, ikke længere fremstilles, eller kvaliteten og virkningen heraf er for dårlig,
- O. der henviser til, at i Afrika syd for Sahara er 57 % af de voksne, der er hiv-smittede, kvinder, og der beklager, at der gøres forsøg på at undergrave progressive politikker vedrørende seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder med det resultat, at antallet af uønskede graviditeter og farlige aborter stiger,
- P. der henviser til, at der er vigtige forbindelser mellem økologisk bæredygtighed, handel og udviklingspolitikker og udryddelsen af ekstrem fattigdom og sult; der endvidere henviser til, at de fattiges liv i landdistrikter næsten udelukkende er afhængig af en hensigtsmæssig

forvaltning af naturressourcerne - skove, jord, græsningsområder, havressourcer og ferskvandsressourcer,

- Q. der bemærker, at den nyligt offentliggjorte og foruroligende rapport om udviklingen i økosystemerne (Millennium Ecosystem Assessment Report) konkluderer, at ca. 60% (15 ud af 24) af de undersøgte økosystemer forringes eller anvendes på en måde, der er uholdbar på lang sigt, herunder ferskvand, fiskefangst, luft- og vandrensning, de regionale og lokale klimabestemmelser, naturkatastrofer og skadedyr, og at det er verdens fattigste mennesker, der lider mest under disse forandringer i økosystemerne,
- R. der erkender, at Doha-udviklingsrunden (Doha Development Round) vil kunne indvirke på udviklingen, og at der er behov for fair og retfærdige regelbaserede handelssystemer, der sigter mod at afhjælpe ulighederne i verdenshandelen, især for Afrikas vedkommende,
- S. der erkender, at udviklingssamarbejdet tidligere primært var baseret på sektorbestemte strategier; der henviser til, at en mere systembaseret strategi for millenniumudviklingsmålene ville være en fordel som følge af de eksisterende klare synergier,
1. glæder sig over Europa-Kommissionens rapport om millenniumudviklingsmålene 2000-2004 og ser frem til EU's sammenfattende rapport med forslag til yderligere foranstaltninger med henblik på at sikre, at EU's bistand helt og fuldt går til gennemførelse af millenniumudviklingsmålene;
  2. understreger, at fattigdomsudryddelse gennem opfyldelse af millenniumudviklingsmålene og gennemførelse af millenniumerklæringen utvetydigt må anerkendes som den overordnede ramme for EU's udviklingspolitik, og at dette skal afspejles klart i alle relevante politik- og lovgivningsforslag; mener imidlertid, at millenniumudviklingsmålene ikke må betragtes som et teknisk problem, som kan løses ved blot at tildele flere penge, uden at man identificerer og tager fat på de underliggende årsager til fattigdom;
  3. beklager, at der er klare tidsfrister for millenniumudviklingsmålene 1-7 men ikke for millenniumudviklingsmålet 8;
  4. understreger forbindelserne mellem millenniumudviklingsmål, nationale strategier til nedbringelse af fattigdom, makroøkonomisk politik, effektiv styring af de offentlige udgifter og harmoniseret bistand til støtte for god regeringsførelse og gode politikker;
  5. er overbevist om, at strategidokumenterne til mindskelse af fattigdom (PRSP) og landstrategidokumenterne (CSP) kunne være vigtige instrumenter til opnåelse af millenniumudviklingsmålene, men mener, at de bør revideres for bedre at underbygge millenniumudviklingsmålene; opfordrer til, at de "hurtige fremskridt" nedfældes i PRSP og CSP, således at de kan integreres i en bæredygtig og strukturel strategi; mener, at proceduren med udvikling af PRSP baseret på millenniumudviklingsmålene bør være åben og vejledende og inddrage alle vigtige aktører, både på nationalt og internationalt plan;
  6. mener, at de nationale og regionale udviklingspolitikker bør udvikles demokratisk af befolkningerne selv, og at deres respektive regeringer skal aflægge regnskab over for dem

gennem demokratiske institutioner og ikke på basis af konditionalitet, som er afpasset efter donorernes strategiske interesser;

7. mener, at bekæmpelsen af fattigdom omfatter erkendelse af, at et land eller en region har ret til demokratisk at fastlægge sine egne politikker, prioriteter og strategier for at fremme en bæredygtig fødevarerproduktion og økonomisk udvikling ved at mobilisere sine natur- og humanressourcer og lokale know-how;
8. understreger, at alle midler bør tages i anvendelse for at nå millenniumudviklingsmålene, og at dette kræver det bredest mulige partnerskab mellem de relevante aktører, især med de nationale parlamenter og civilsamfundet med henblik på at skaffe den innovation, de ressourcer og den kapacitet, der er behov for;
9. er af den opfattelse, at ethvert lands ret og pligt til at garantere fødevarer sikkerheden for sin befolkning og til med henblik herpå om nødvendigt at beskytte sig mod andre landes eksport, som kunne skade fødevarer sikkerheden, bør anerkendes uden begrænsninger;
10. finder, at en styrkelse og en udvikling af offentlige serviceydelser er af afgørende betydning i bestræbelserne på at udrydde de ulykkelige forhold, der er forbundet med fattigdom, såsom epidemier, analfabetisme, manglende adgang til drikkevand og manglende behandling af spildevand;
11. opfordrer til en integreret strategi - i modsætning til en sektorbestemt strategi - når der skal tages fat på millenniumudviklingsmålene;
12. roser de medlemsstater, som har nået eller passeret 0,7% af BNI, men konstaterer en foruroligende tendens, hvor nogle medlemsstater er begyndt at reducere deres bistand samtidig med, at de ikke overholder tidligere tilsagn vedrørende tidsplaner;
13. understreger, at skønt EU på nuværende tidspunkt synes at være på rette spor, for så vidt angår dens målsætning på mellemlang sigt om 0,39 % af BNI til statslig udviklingsbistand (ODA) i 2006, er der store forskelle mellem medlemsstaterne; opfordrer derfor de medlemsstater, der stadig halter bagefter, til at opstille en klar tidsplan og klare tidsfrister med henblik på at nå målet på 0,7 % inden 2015;
14. glæder sig over de fremskridt, som mange af de 10 nye medlemsstater allerede har opnået, idet de har foretaget en drastisk forhøjelse af deres offentlige udviklingsbistand, og ser frem til en fortsættelse af denne tendens;
15. understreger, at målet med 20% til grundlæggende uddannelse og sundhed bør indarbejdes i EU's og Den Europæiske Udviklingsfonds budget, hvorved det nuværende mål med 35% til grundlæggende sociale tjenesteydelser udvides;
16. støtter forslaget om, at der på Rådets (økonomi og finans/almindelige anliggender og eksterne forbindelser) møder regelmæssigt foretages en vurdering af fremskridtene hen imod målene for statslig udviklingsbistand, og opfordrer medlemsstaterne til at opstille årlige mål for den samlede bistand og bistanden til de mindst udviklede lande;

17. opfordrer indtrængende Kommissionen til at se på sine egne bevillinger til udvikling og til at forpligte sig til en betydelig forøgelse af udviklingsudgifterne i de næste finansielle overslag;
18. opfordrer EU til at tage konkrete skridt til bekæmpelse af fattigdom ved at følge en sammenhængende strategi for dets politikker inden for områderne handel og udviklingssamarbejde samt den fælles landbrugspolitik for at undgå direkte eller indirekte negative følger for udviklingslandene økonomier;
19. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forsøge at finde nye finansieringskilder og til at behandle alle indkomne forslag om alternative måder til finansiering af udviklingsprogrammer ud over forpligtelsen til at give 0,7 % af BNI til statslig udviklingsbistand;
20. opfordrer til gældssanering ved gradvis afvikling af de stærkt forgældede landes gæld, især de mindst udviklede lande, hvis regeringer respekterer menneskerettighederne, princippet om god regeringsførelse, og som prioriterer udrydning af fattigdom;
21. opfordrer til, at målene for gældslettelse knyttes sammen ikke alene med forholdet mellem gæld og eksport men også med de behov, der er baseret på millenniumudviklingsmålene;
22. opfordrer EU til at sikre tilstrækkelig international finansiering af den på nuværende tidspunkt underfinansierede forskning i de sygdomme, der rammer borgerne i udviklingslandene;
23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke deres partnerskaber med udviklingslande på en måde, der fremmer forudsigelighed, fælles kontrol og gensidige forpligtelser;
24. er fast overbevist om, at AVS- og EU-landene, når de sammen tager fat på problemet med korruption og illegal finanspraksis i henhold til bestemmelserne i Cotonou-partnerskabsaftalen, vil yde et stort bidrag til bekæmpelsen af fattigdom, organiseret kriminalitet og terrorhandlinger og samtidig skabe politisk stabilitet og fremme den sociale og økonomiske udvikling;
25. understreger betydningen af anvendelsen af edb i den offentlige finansforvaltning inden for den bredere ramme af e-government for bedre at tage fat på ineffektive bureaukratier og undgå manglende gennemsækelighed;
26. opfordrer indtrængende Kommissionen til i betydelig grad at styrke bestræbelserne på større komplementaritet mellem medlemsstaternes foranstaltninger inden for udviklingssamarbejde og Kommissionens foranstaltninger, der er baseret på hver donors komparative fordele;
27. glæder sig over initiativer som f.eks. EU's Donor Atlas, som skal koordinere udviklingsbistanden mellem medlemsstaterne, og opfordrer Kommissionen til at færdiggøre og forbedre dette instrument, så det kan bruges til at identificere områder, hvor harmoniseringsfremskridtene kan gøres hurtigst;

28. opfordrer i den forbindelse til konkrete forpligtelser og tidsplaner vedrørende harmonisering og til udarbejdelse af indikatorer og benchmarks til overvågning af alle partnernes forpligtelser på landeniveau;
29. fremhæver de muligheder, som informations- og kommunikationsteknologiens (IKT) gennembrud giver for at tage fat på særlige fattigdomsrelaterede problemer, som f.eks. IKT til uddannelse, sundhedspleje og god regeringsførelse osv.;
30. understreger betydningen af adgang til moderne energitjenester for fattige; erkender samtidigt, at udviklingslande ikke behøver at gentage de industrialiserede landes fejltagelser og derfor bør gives særlig bistand til at investere i energiteknologier, som er rene og effektive;
31. opfordrer Kommissionen til at øge finansieringen og udarbejde en samlet plan for udviklingsuddannelse og -information centreret omkring millenniumudviklingsmålene;
32. opfordrer indtrængende alle EU's medlemsstater til at gennemfører de forpligtelser fuldt ud, der følger af Rom-erklæringen om harmonisering af 25. februar 2003, med henblik på at forbedre ydelsen af bistand og i princippet gøre den fri for bindinger;
33. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sørge for, at EU går foran i bestræbelserne på at sikre, at grundlæggende uddannelse er gratis og obligatorisk, og insisterer på, at dette skal kombineres med omfattende nye ressourcer og en mere målrettet anvendelse af de eksisterende;
34. mener, at det er illusorisk at opnå millenniumudviklingsmålene om at halvere fattigdom og sult inden 2015, at tilbyde gratis undervisning for alle og at forbedre adgangen til sundhedspleje, samtidigt med at udviklingslandene bruger fire gange mere på at tilbagebetale gæld, end de bruger på grundlæggende sociale tjenesteydelser;
35. understreger, at Kommissionen, da manglende finansiering udefra er den største udfordring, som Verdensbankens såkaldte Fast Track Initiative (FTI) vedrørende uddannelse står over for, bør bestræbe sig på at øge midlerne til uddannelse og FTI;
36. understreger, at det er vigtigt at være særlig opmærksom på uddannelse af piger, fordi piger, der har fået en uddannelse, har mindre og sundere familier og bidrager til at øge produktiviteten og mindske fattigdommen;
37. slår til lyd for, at der lægges særlig vægt på forældreløse og socialt udstødte drenge og piger, der lider uforholdsmæssigt meget under manglende adgang til uddannelse;
38. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge, hvordan der kan ydes et tidligt og positivt bidrag ved hjælp af en pakke omfattende malariasengenit, vaccination gennem Den Globale Alliance for Vacciner og Vaccination (GAVI) og ikke mindst, som en foranstaltning i bekæmpelsen af hiv/aids, adgang til kondomer; mener, at EU's medlemsstater kan arbejde med på dette projekt på landeniveau; understreger, at disse foranstaltninger bør indarbejdes i en langsigtet strategi for at gøre dem til en del af en bæredygtig strategi;

39. opfordrer Kommissionen til at føre an i bekæmpelsen af malaria, samle ressourcerne og iværksætte passende og omfattende foranstaltninger for at kontrollere og udrydde denne pandemi på langt sigt med særlig vægt på forebyggelse;
40. opfordrer navnlig til, at den offentlige forskning øges, og at der tilvejebringes investeringer fra den private sektor for at fremme forskning i vacciner;
41. fremhæver betydningen af, at grundlæggende sundhedstjenesteydelser, som er tilgængelige og til overkommelige priser, er en absolut betingelse for en vellykket gennemførelse af alle sundhedspolitikker i udviklingslandene;
42. støtter Kommissionens opfattelse af, at der er behov for tilgængelige lægemidler til rimelige priser, og understreger, at gennemførelsen af TRIPS-aftalen bør kontrolleres omhyggeligt;
43. kræver midler til løsning af sundhedsmæssige nødsituationer i udviklingslande, og at regeringerne i de forskellige lande prioriterer sundhed;
44. understreger, at adgang til drikkevand og alsidig kost er af afgørende betydning for folkesundheden; betoner derfor, at adgang til drikkevand er en forudsætning for, at fattigdom og sygdomme, der skyldes mangel på drikkevand, kan bekæmpes;
45. anmoder udviklingslandene om at forbedre de offentlige serviceydelser og de grundlæggende sundhedssystemer og mener, at den europæiske bistand først og fremmest bør støtte bestræbelser internt i udviklingslandene på at styrke de menneskelige ressourcer, institutionerne og infrastrukturene;
46. kræver en betydelig forøgelse af antallet af personer i sundhedssektoren, da flere forlader den end der bliver uddannet;
47. kræver et større EU-bidrag til den globale sundhedsfond (Global Health Fund), da de penge, der hidtil er forpligtet for 2005, kun udgør en fjerdedel af det nødvendige beløb; kræver desuden, at EU og andre bestræber sig på at undgå dobbeltarbejde og fremmer nationale politikker for hiv/aids, tuberkulose og malaria;
48. opfordrer indtrængende EU til fortsat at føre an i forbindelse med seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder ved at fastholde finansieringsniveauerne for et bredt spektrum af seksuelle og reproduktive sundhedstjenester, herunder familieplanlægning, behandling af seksuelt overførte sygdomme og sikker abort, når det er lovligt;
49. opfordrer til, at der under millenniumudviklingsmål 5 opstilles et mål for sundhedstjenester vedrørende seksualitet og reproduktion inden 2015 med tilhørende indikatorer, som sikrer samme eller hurtigere fremskridt blandt fattige og andre udstødte og udsatte grupper, opfordrer også til, at der fastsættes indikatorer for de resterende syv;
50. understreger, at der i alle Kommissionens programmeringer og evalueringer er behov for en strategi for børn baseret på rettigheder, og at børns rettigheder, da de går på tværs af de forskellige områder, systematisk bør fastholdes i alle instrumenter og i al programmering;

51. mener, at der igen bør lægges vægt på kønsspecifikke prioriteringer i EU's udviklingspolitik som grundlæggende rettigheder og en del af de kriterier for god regeringsførelse, der anvendes i Cotonou-aftalen og andre steder;
52. understreger betydningen af, at kvinder ikke længere marginaliseres, således at de kan spille en central rolle i fastlæggelsen og opfølgningen af strategier til reduktion af fattigdommen på grundlag af millenniumudviklingsmålene og andre generelle reformer af afgørende betydning, navnlig hvad angår de lokale myndigheder;
53. glæder sig over og støtter Kommissionens intention om at puste nyt liv i forbindelserne med Afrika gennem et tæt samarbejde med det nye partnerskab for Afrikas udvikling (NEPAD) og Den Afrikanske Union (AU) og de seneste initiativer, som f.eks. Kommission for Afrika;
54. understreger, jf. artikel 178 i EF-traktaten, behovet for, at Fællesskabet om nødvendigt gennem konsekvensanalyser undersøger, om dets udviklingspolitiske målsætninger undergraves af andre politikaktioner;
55. kræver, at man fuldt ud vurderer, hvordan de nuværende politikker for handelsliberalisering indvirker på sult og fattigdom i udviklingslandene, og opfordrer til, at resultatet af denne vurdering bruges til at udarbejde klare retningslinjer for udviklingssamarbejde;
56. kræver, at der på landeplan lægges tilstrækkelig vægt på miljøet med henblik på at bidrage til gennemførelse af millenniumudviklingsmål 7 ved udtrykkeligt at inddrage miljø og bæredygtig udvikling i de regionale strategidokumenter og landestrategidokumenterne;
57. understreger, at støtte til beskyttelse og genskabelse af grundlaget for fortsat livscyklus, som f.eks. sund jord, sunde skove og havressourcer såvel som en forsvarlig forvaltning af ferskvandsressourcerne er en uadskillelig del af programmer til fattigdomsbekæmpelse, og at sådanne foranstaltninger bør prioriteres i EU's udviklingssamarbejde;
58. støtter fuldt ud the Millennium Ecosystem Assessment Report, der konkluderer, at den fortsatte ødelæggelse af verdens økosystemer vil udgøre en hindring for opnåelsen af millenniumudviklingsmålene; er endvidere enig i, at det er nødvendigt at foretage betydelige ændringer både med hensyn til politikker og til institutioner for at ændre den omfattende forringelse, og anmoder Kommissionen om at indføje rapportens detaljerede anbefalinger i den sammenfattende rapport og i de fremtidige planer;
59. anmoder Rådet om at opfordre UNEP's ledelsesorgan til at sikre, at der på MDG-topmødet i september indledes en omfattende gennemgang af de sociale og miljømæssige følger af de markedsliberaliseringspolitikker, der indtil nu er blevet gennemført, for at sikre, at disse støtter udryddelsen af fattigdom så effektivt som muligt;
60. minder om, at handel med på grundlag af retfærdige regler, selv om den ikke er et ubetinget middel til afhjælpning af den globale fattigdom, kan medvirke positivt til gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene på grund af dens indvirkning på den økonomiske vækst;

61. tager de seneste undersøgelser udarbejdet af UNCTAD og andre institutioner til efterretning, hvoraf det fremgår, at den omfattende liberalisering af handelen i de fattigste udviklingslande for sjældent har ført til en permanent og omfattende mindskelse af fattigdommen, og at den har forårsaget en nedgang i udviklingslandenes bytteforhold, navnlig for landene i Afrika;
62. opfordrer Kommissionen til at foretage en bedre tilpasning af sine samarbejds- og handelspolitikker til støtte for regeringerne i udviklingslandene, så de kan opretholde og udvikle deres offentlige tjenester, især de tjenester, der skal sikre befolkningen som helhed adgang til drikkevand, sundhedsvæsen, uddannelse, transport og energi;
63. gentager i forbindelse med drøftelserne om virkningerne af liberaliseringen inden for vandsektoren, at forsyningspligtighederne som princip i fuld udstrækning bør være underlagt de offentlige myndigheders ansvar og kontrol, idet det overlades til de nationale, regionale og lokale myndigheder at sikre dette princip, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at følge linjen i denne opfattelse;
64. bekræfter i overensstemmelse med sin beslutning af 11. marts 2004 om strategien for det indre marked¹, at vand er menneskehedsens fælles gode, og at adgangen til vand, først og fremmest for de fattigste befolkninger i den sydlige del af verden, er en grundlæggende menneskerettighed, som skal fremme og sikres;
65. beklager, at der ikke findes nogen tidsplan for afskaffelsen af landbrugseksportstøtten; mener derfor, at Europa-Parlamentet bør presse på for at få opstillet en sådan tidsplan;
66. opfordrer EU's ledere og andre industrialiserede lande til at træffe konkrete foranstaltninger for at opnå millenniumudviklingsmålene ved at afskaffe eksportstøtte, som undergraver fødevarerproduktionen og den økonomiske udvikling på lokalt plan;
67. opfordrer Kommissionen til at fremme udviklingselementet i de igangværende WTO-forhandlinger ved at lægge hovedvægten på fødevarerikkerhed og udvikling af landdistrikter som nogle af de mest effektive faktorer, når det gælder udryddelse af fattigdom, bl.a. ved at indføre en "Development Box" i WTO-aftalen om landbruget, så de fattigere lande bedre kan løse fødevarerproblemerne og opretholde levemulighederne i landdistrikterne, og ved definitivt at afskaffe tilskud til landbrugsvarer, der eksporteres fra EU;
68. glæder sig over, at EU anerkender behovet for særlig og differentieret behandling ved at tage hensyn til, at udviklingslandene er bekymrede, for så vidt angår konsekvenserne af handelsliberaliseringen og gensidighedsprincippet;
69. opfordrer Kommissionen til at arbejde for en reform af WTO snarest muligt med henblik på at sætte bæredygtighed og udryddelse af fattigdom øverst på dagsordenen for handelsforhandlingerne og fremme en særlig og differentieret behandling;
70. opfordrer Kommissionen til blandt de prioriterede aktioner i EU's sammenfattende rapport om millenniumudviklingsmålene at medtage EU-foranstaltninger til en stabilisering af råvarepriserne, herunder en gennemgang af mekanismerne for den

---

¹ EUT C 102 E af 24.4.2004, s. 857.

internationale forvaltning af forsyningerne, støtte til forslag om at lade råvarepriserne indgå i den nuværende forhandlingsrunde i WTO og deltagelse i finansieringen af den taskforce om råvarer, som er foreslået af UNCTAD;

71. henviser til, at intet AVS-land efter afslutningen af forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler rent handelsmæssigt bør være dårligere stillet efter 2007 end under de nuværende ordninger, og at der ikke på forhånd er nogen garanti for eller løfte om, at de vil underskrive nogen økonomiske partnerskabsaftaler ved udgangen af 2007;
72. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler med AVS-landene at sikre, at de bidrager til udvikling og til udryddelse af fattigdom i AVS-landene, bl.a. ved opretholdelse af ikke-gensidigheden i markedsadgangen med henblik på at sikre AVS-landene en fair placering i verdenshandelen, fokusering på begrænsninger på udbudssiden og garanti for følsomme varegrupper samt en intensivning af den regionale integrationsindsats og gennemførelse af initiativer med henblik på at revidere eller klarlægge artikel 24 i GATT-aftalen;
73. kræver, at der tages fuldt hensyn til den kendsgerning, at AVS-lande ofte er stærkt afhængige af råvarer, som er særligt sårbare over for prissvingninger og afgiftsstigninger, og understreger betydningen af diversificering, udvikling af fremstillingsindustrier og SMV'er i disse lande;
74. opfordrer Kommissionen til i en overgangsperiode at støtte princippet om kommerciel ikke-gensidighed, som må være styrende for forbindelserne mellem de industrialiserede lande og udviklingslandene, og udvise fleksibilitet over for AVS-lande under forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler hvad angår deres udviklingsniveau, deres forholdsvis små økonomier samt deres økonomiske behov og udviklings- og handelsbehov, og sikre, at de økonomiske partnerskabsaftaler reelt bliver til instrumenter for bæredygtig udvikling i AVS-landene;
75. opfordrer Kommissionen til at udarbejde hensigtsmæssige alternativer til de økonomiske partnerskabsaftaler som f.eks. at udvide "alt undtagen våben-initiativet" til alle ikke-LDC-lande eller forbedre EU's forslag til GSP+ for de AVS-lande, som kan tænkes ikke at være villige til at indgå en økonomisk partnerskabsaftale;
76. understreger betydningen af kapacitetsopbygning i forbindelse med handel og behovet for midler fra EU til at øge AVS-landes muligheder for at fastsætte behov og strategier, forhandle og støtte regional integration og bistå denne proces, navnlig vedrørende diversificering, fremme regional integration og forberede liberaliseringen ved at øge produktionen, udbuds- og handelskapaciteten og afveje tilpasningsudgifterne samt øge landenes muligheder for at tiltrække investeringer;
77. understreger, at kapacitetsopbygning i forbindelse med lokale markeder og handel er mindst ligeså vigtig som markedsadgang, og at der bør stilles midler til rådighed hertil og til diversificering og støtte, især i forbindelse med bananer, ris og sukker;
78. understreger, at Rådet hurtigt bør tage skridt til at gennemføre WTO-beslutningen af 30. august 2003 om gennemførelsen af artikel 6 i Doha-erklæringen om TRIPS-aftalen og offentlig sundhed, og opfordrer Kommissionen til at henstille indtrængende til medlemslandene, at de så hurtigt som muligt gennemfører de nye regler i fuldt omfang;

79. understreger, at Rådet bør fremskynde beslutningsproceduren om en reform af EU's handelspolitikker vedrørende følsomme varegrupper;
80. opfordrer Kommissionen til at øge den kommercielle bistand og til at støtte kapacitetsopbygningen, som er vigtig for de fattigste lande, hvis de skal tage kampen op mod den øgede konkurrence, der er opstået som følge af markedsliberaliseringen;
81. opfordrer til en revision af Den Europæiske Investeringsbanks statut og mandat, hvilket vil give mulighed for oprettelse af en særlig afdeling, der arbejder på grundlag af et reelt udviklingsmandat;
82. mener ikke, at man nogensinde kan nå millenniumudviklingsmålene uden konsekvente politikker til fordel for kvinder, børn, ældre og handicappede;
83. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, regeringerne og parlamenterne i medlemsstaterne og tiltrædelseslandene, Den Interparlamentariske Union, FN og OECD's Komite for Udviklingsbistand.